

Dojde na more sled vtoroto si goljamo porazhenie, prez 1953 g. Pristigna pred Vila Kaboga v Rieka Dubrovachka, v ranni zori, na deseti juli, sled edno denonoshtie pyt s tesnolinejka prez Ivan, po dylgite tuneli okolo Popovo pole, iz koeto lyshtjaha zastojali vodi. Po pytja kompozicijata, pylna s nedohraneni i bolnavi gradski deca, viseshe s chasove po stranicni kolovozi, chakajki da j prikachat novi vagoni s bezprizorni i vyzpitanici na domovete za siraci ot vojnata. Rykovoditelite snovjaha ot dvete strani na sprelija vlak, natirvajki po-reshitelnite obratno vyv vagonite. Na gara Hum - samotna kamenna sgrada sred napecheni kamynaci, koito se razsichaha ot relsite kato ot dve blestjashti ostrieta - chast ot vagonite bjaha otkacheni i otraveni kym Zelenika. Neobichajnoto zvuchene na imenata Trebinska gora, Hum, Zelenika, Rieka Dubrovachka i Gruz h izvikvaha u Herceg podozrenie.

"Nima e vyzmozhno tova razpeneno more s chajki v nisyk polet da se e namiralo prez cjaloto vreme na syshtoto mjasto - sinjo i raznoliko, dokato se gmurkah v ledenite dyzhdove, koito sjakash ne prestavaha da se lejat prez vsichkite godini na gimnazialnoto mi zatochenichestvo?" - misleshe si toj, dokato vyrvjaha pesha, myknejki kufarite si ot Gruz h kym zavoja na Rieka Dubrovachka. Za pryv pyt pochuvstva nespravedlivostta, kojato ne ni pozvoljava sami da si izberem mjasto na razhdane. "Tuk dori i goljamoto neshtastie sigurno shte izglezhda po-malko!" - pomisli si toj, gledajki ljushkashtite se ribarski lodki; pokraj koito se vlacheha kato kalen siv dyzhdoven chervej, zabludil se v njakakyv svetyl kraj, na kojto, kako toj, taka i severnijat dyzhd ochevidno ne prinadlezhat.

Vila Kaboga iznikna pred nego ot razkoshnata zelenina kato aristokratichno privedenie.

Beshe pochernjal ot sazhdite na mnogobrojnite tuneli. Drehite mu bjaha izmachkani, zashtoto beshe spal vyrhu bagazhnika, a rycete mu - lepkavi ot soka na smokinite-petrovki, koito beshe kupuval prez prozoreca ot seljanite na popytni gari. Sobstvenoto okajano systojanie mu izglezhdashe oshte po-beznadezhdno pred harmonichното kamенno zdanie, nad chiito svedeni arki se izdigashe terasa v sjankata na rastitelnost i cvetja s upojvasht i prispiven miris. Estestveno Herceg ne znaeshe, che тази aristokratichna vila na starata dubrovnishka familija Kaboga pomni i po-dobri vremena, predi vseobshtoto neshtastie da ja prevyrne v pochiven dom za bedni deca s dve spalni pomeshtenija na etazha i stolova v prizemieto, kydeto dobre poznatata vonja na echemichna kasha i kiselo zele se boreshe na zhivot i smyrt sys silnija aromat na kiparisite i zokumite ot parka.

Shtom se raztvori portalyt na Vila Kaboga, toj se vturna kym spalното pomeshtenie, kato bezmilostno sybarjashe drugite momcheta, umelo izbjagvajki da ne spynat samija nego i da ne go stypchat s kraka. Opityt mu na malyk zatvornik-stazhant go zastavjashe da zaeme kolkoto se mozhe po-udobno leglo, po vyzmozhnost njakoe do prozoreca i v ygyla na stajata. Krevatite inache bjaha na dva etazha. V negovoto spalno pomeshtenie, njakogashna zala za priemi, bjaha naredeni dvajset i osem krevata. Uspja da zaeme dolno leglo; prijateljat mu Sead se metna na gornoto. Poluchiha po chasha gysto kakao, v koeto pluvaha buchici. Trampi vednaga kakaoto si za parche hljab.

Tova ljato komsomolski otgovornik na Hercegovata grupa beshe njakoj si Sasha Gajdar - kyso podstrigan mladezh na okolo dvajset godini, strog i bezsyrdечen kym momchetata, podmazvach pred vsichki po-starshi po dlyzhnost ot nego -

kogoto Herceg mrazeshe poveche ot vsichko na sveta, dokato buzite mu gorjaha ot byrzite, precizni shamari, s koito onja bezposhtadno go obsipvashe po vseki povod. Estestveno, skrishom i obiknoveno mimohodom, bez svideteli, tyj kato beshe strogo zabraneno da se bijat vyzpitanicite. Blagodarenie na ohranenoto si tjalo na sporten as, Gajdar mozheshe bez trud da se spravi s duzina gladni momcheta, v kojto i da e sluchaj, shtom vyznikneshe kavga. Sled kato se ponaduvasho izvestno vreme pred stroja kato njakakyv pylkovodec, toj komandvashe "mirno!" tochno v momenta, kogato na terasata na Vila Kaboga izlezeshe Lucija, medicinskata sestra tova ljato.

Izglezhdashe oshte synena v nezhnata bronja na bjolata si kolosana prestilka. Dyrvenite j sandali pochukvaha ednovremnenno v syrkata im i po kamennite plochi na terasata.

Momchetata stojaha mirno pod utrinnoto slynce, na bolezneno izoblichavashtata svetlina na Rieka Dubrovachka. Otbljasyците ot vylnite treptjaha nad taka ochebieshtoto im neshtastie, sjakash djavolitoto more pak im se podigrava, kato nasochva otrazhenijata ot nevidimi ogledala v ochite im. V razkoshnata upojvashta utrin prilichaha na denkove s neshtastie, koito njakoj e opakoval i ovrzal s iznoseni drehi, nasharil s belezi i izpratil, za da se otyrve ot bedata. Kato malki korabokrushenci neochakvano bjaha izpluvali na njakakyv spasitelen brjag i bjaha otrikli na nego, sled mnogo myki, izgubenata majka i poveche dori - smytnija ljuboven zov na edva razbudenite si tela, nedostizhimija obekt na obozhavane, mekotata i zhenstvenostta.

Oshte pyrvata vecher Herceg raztvori vyv voda dve buchki zahar, koito beshe zapazil ot chaja, i s tozi raztvor namaza vnimatelno kosata si, kato ostavi svetlijat kichur da padne huliganski na cheloto mu. Na sledvashtija den narochno skochi po korem v plitkoto i si specheli dve dylgi leki draskotini,

samo za da popadne v rycete na Lucija. Tyrpeshe sys stisnati zybi bolkata, dokato tja nezhno mazheshe s jod ranite mu.

"Bednoto momche, bednoto momche..." - shepneshe tja, navedena nad goloto mu tjalo v zdravpunkta, a toj se staraeshe da zapomni kolkoto se mozhe poveche neshta za sledvashtata nosht: murgavata j kozha, obsipana sys zlatisti kosymcheta po stomaha, kojto se pokazvashe i izchezvashe v procepitate mezhdu kopchetata na prestilkata, i zrialoto poljushvane na gyrдите, koito potrepvaha, odkrivajki ot vreme na vreme dve prodylgovati tymni zyrna, nenadejnoto lysvane na vyzpylnite j kraka, dokato se otmestvashe i tyrseshe neizpolzvano parche pamuk, zasenchenija fon, skrit ot bjalata tykan, ot kojto mu se zavivashe svjat, i bljasyka na sklerite j, pylen sys sychuvstvie, topyl kato obeshtanie, trypchivija miris na zhenska pot i dyh, vlazhnite kichuri na razkoshnata j kestenjava kosa, kojato go gydelichka po korema...

Tazi nosht, sled kato razkri na Sead tajnata, che Lucija ne nosi nishto pod prestilkata si, v koeto se beshe uveril sys sobstvenite si ochi, dylgo gylta pljava i praholjak, koito padaha ot slamenika na gornija krevat. Sead se izvivashhe i se treseshe kato v trans, a nakraja s vyzdishka se ukroti i zaspa.

Medicinskata sestra Lucija se umnozhashe vsjaka nosht v shejset i chetiri malki Lucii, vyv vseki ot krevatite na Vila Kaboga, i vsichki tezi malki Lucii razkopchavaha kopche po kopche belite si prestilki i se vmykvaha pod charshafite sladostrastni i topli, goreshti ot slynchevite bani, oshte mokri ot noshtnoto kypane, koprineni i gyvkavi, sjakash ot guma, s gyst Trebinski les mezhdu nozete i humski hrastalaci pod mishnicite. Pareshtijat im ezik shareshe po telata na momchetata, stomasite im se dopiraha prez pot, a rycete sljapo opipvaha pytja si, spuskajki se ot gyrдите do vlazhnoto dyno. Strastno bozaeha ot nabybnalite zyrna, ot koito strueshe hladko kakao, oblivashto

čjaloto j tjalo i silnija j, no taka mek gryb; strueshe po grybnaka, lepkavo i hladko, nezno kosmato! I vsichkite shejset i chetiri Lucii izchezvaha kato po ugovorka edna po edna prizori, iztiskvajki ot shejset i chetiri momcheta mlechnija sok na vyzmyzhavaneto.

Po-kysno Herceg uzna, che ljubovta na syn se naricha POLJUCIJA i che ne e nikakyv grjah. Čjaloto tova ljato izpitvashe strashno ugrizenie na syvestta, shtom se zatvoreshe na njakoe skrishno mjasto, prizovavajki sys zatvoreni ochi lucija-poljucija dotogava, dokato ne se smileshe i ne izpluvashe ot bjalata kolosana pustinja. Po gyrba mu plyzvashe studeninata na keramichnite plochki ili na njakoja betonna stena. Sled mnogo usilija uspjavashe da podludi svojata Lucija, sled koeto tja otlitashe, otnasjajki erotichnite synovidenija - ostavjashe go sam da strada i da se sramuva, zashtoto oshte ne znaeshe, che samotnicheskite bludni synishta, na koito se otdavashe, sa neshto poznato na vsichki myzhe i zheni, a ne samo bremente na strashnata mu protivooestestvena, izopachena vina.

Sutrin pak se gledaha ochi v ochi s izterzani tela: mladata zhena i shejset i chetiri momcheta, svyrzani s neja chrez noshtta, protekla v tajna orgija.

Herceg si vyobrazjovashe, che e ljubimec na Lucija. Premisljashe po koj znae kolko pyti vseki nein sluchaen pogled ili zhest, dokosvane pri razminavane ili dori malko po-goljamata porcija supa, kraeshnik ot shtrudel (zashto točno na mene kraeshnik, a ne obiknoveno parchence?) i s techenie na vremeto othrani neshto kato lichno pravo vyrhu neja, v koeto goljamata ljubov se smesvashe s boleznena revnost ot vsjaka дума, kojato Lucija otpravjashe kym drug.

Zaslepenostta mu otide tolkova daleche, che ubedi sam sebe si kolko mnogo vsyshtnost Lucija prilicha na Lina Koen -

znachi ne izneverjavalashe na starata si ljubov, shtom kopneeshe po njakoj, kojato prilichashe na neja!

"Tja predchuvstva, che po pogreshka sym se ozoval sred тази sirashka armija - misleshe si toj, - i znae, che greshkata skoro shte byde popravena; onezi, koito ot godini me tyrsjat uporito, shte me otkrijat i shte me izbavjat - tja trjabva da razbere tova po svetlija mi kichur, zashtoto toj e javen znak, po kojto mozhe da se razlichi princa ot podanika - tozi svetyl kichur, kakvyto vyv Vila Kaboga nikoj, osven mene, ne pritezha..."

V razgoreshtenoto mu vyobrazhenie, shtedro razpalvano ot zaslepitelното slynce na Rieka Dubrovachka, Lucija predstavljavalashe tu majka, tu po-goljama nesyshstestvuvashata sestra, sled koeto tezi dve lucii se razbyrkvaha, kakto damite v koloda karti, v Lucija-majka- sestra-prijatelka-LJUBOVNICA. Poslednata дума mu beshe syvsem nerazbiraema, no pylna s tolkova razvrat! Sluchajno se beshe zabludila otnjakyde v skromnija mu rechnik, koj znae, mozhe bi ot broshurite s prodylzhenie za bezstrashnija detektiv Tom Hyntyr, koito, neposredstveno sled vojната, si nabavjashe, kato v zamjana za tjah davashe lampi, izvadeni ot stari nemski radiostancii.

Prez edna ot poslednite topli noshti vyv Vila Kaboga se promykna prez prozoreca, kato provrja bez goljamo usilie kljoshtavoto si tjalo mezhdu reshetkite, skochi v gradinata i se prokradna do malkata pristrojka, kojato sluzheshe za zdravpunkt. Oshte ot gradinata dochu njakakvi stranni, nejasni zvuci, koito sjakash izlizaha ot gyrlata na praistoricheski zhivotni pri syeshavane: v tjah imashe uzhas i stradanie, a kolkoto poveche se priblizhavalashe, razpoznavalashe kikitene, pylno s razjuzdanost, i gruhcene ot udovolstvie. Smenjashe go stenanie na njakoj kojto prenasjashe neposilen tovar, zadyhano skycane na zybi, neopisuema myka... Nadzyrna plaho v

zdravpunkta prez shiroko otvorenija prozorec s mrezha protiv komari i na temenuzhnata svetlina ot dzhobno fenerche, chijato krushka beshe uvita v prozrachna hartija s cveta na pykyla, vidja njakogashnija si syn - golata Lucija, v somnambulen, srednoshten samodivski tanc, jazdi Gajdar, otmjatajki glava nazad; kak se tryshka sred vsichki onezi lyskavi instrumenti, epruvetki i metalni barabani za sterilizirane na prevryzki i sprincovki, a liceto j promeneno i edva poznato na Herceg - syvsem razlichno ot onova milovidno ljubopitstvo, s koeto beshe idvala prez vsichkite chetirinajset noshti v posteljata mu: leka i beztelesna, edva osezaema kato feerichna pajazhina. Liceto na Gajdar se nalja s kryv; beli sledi ot lakiranite j hishtnicheski noktj brazdjaha gyrdite mu, a sled tova, napylna zaslepeni, te smeniha pozata, taka che sega Gajdar ja obgyrna izotzad i, previti, s raztreperani slabini i izopnati suhozhilija na krakata, prilepeni kato kyrlezhi, kozha do kozha, se zatytriha, pyshkajki i stenejki, prez temenuzhното pomeshlenie, dokato stignaha mivkata: togava Lucija otvyrtja krana i, sled kato zhadno obgyrna s ustni otvora - pi voda, bez da spira dori i za mig da se kylchi, a nakraja i dvamata ruhnaha vyrhu vyrzopite s prizrachno beli charshafi i potynaha v mrak, ugovarjajki se zadyhano na presekulki za neshto, koeto trjabvashe ej-sega da stane: sega, ne oshte, sega, hajde, sega, sega, segaaaaaaa! I togava, sydejki po vsichko, tova i stana - ukrotiha se izvyn obsega na Hercegovija pogled sled priglushenija vik na Lucija.

Vyrna se v spalnoto pomeshlenie, tozi pyt prez glavnija vhod, a ne prez prozoreca, tyj kato mu beshe vse edno dali njakoj shte go hvane. Vidja kak noshtta se vdiga ot vodata.

Otchajaniето napylna razprysna straha, che shte byde nakazan zaradi nepozvolena noshtna razhodka. Opita se da izvika Lucija pod charshafa, no veche ne stavashe; ne mozha da si ja predstavi do sebe si sled ozhivjalata scena ot fotografiite ot

klozeta! Tja podlo mu beshe izmenila; kakto drugite zheni, i samata tja se namirashe pod hipnozata na obnazhenata vsemogyshta myzhka zhila; beshe vyv vlastta na neshto mrachno i nepoznato, podzemno i podvodno - robinja v edno tymno carstvo, do koeto Herceg njamashe dostyp. Sybudi go ostry miris na izgorjalo. Otvori ochi i vidja krakata si v plamyci - njakoj beshe napyhal mezhdou prystite mu smachkan vestnik i go beshe zapalil kato fakla. Krevatyt mu beshe naobikolen ot uhileni momcheshki glavi. V mig opipa kosata si - onova, naj-strashnoto, se beshe sluchilo!

Dokato be spal, njakoj otrjazal svetlija mu kichur.